गदाशक्त्यृष्टिवृष्टीस्ता निहत्य परमास्त्रवित् । गात्राणि चाहनद्बलैर्गन्धर्व्वाणां धनञ्जयः ।
शिरोभिः प्रपतद्भिश्च चरणैर्व्बाहुभिस्तथा । अश्मवृष्टिरिवाभाति परेषामभवद्भयं ।
ते वध्यमाना गन्धर्व्वाः पाण्डवेन महात्मना । भूमिष्ठमन्तरीक्षस्थाः शरवर्षैरवाकिरन् ।
तेषान्तु शरवर्षाणि सव्यसाची परन्तपः । अस्त्रैः संवार्य्य तेजस्वी गन्धर्व्वान् प्रत्यविध्यत ।
स्थूलाकर्णेन्द्रजालञ्च सौरञ्चापि तथाऽर्ज्जुनः । आग्नेयञ्चापि सौम्यञ्च ससर्ज्ज कुरुनन्दनः । २४९९५
ते दह्यमाना गन्धर्व्वाः कुन्तीपुत्रस्य सायकैः । दैतेया इव शक्रेण विषादमगमन् परं ।
ऊर्द्ध्वमाक्रममाणाश्च शरजालेन वारिताः । विसर्प्पमाणा भल्लैश्च वार्य्यन्ते सव्यसाचिना ।
गन्धर्व्वास्त्रासितान् दृष्ट्वा कुन्तीपुत्रेण भारत । चित्रसेनो गदां गृह्य सव्यसाचिनमाद्रवत् ।
तस्याभिपततस्तूर्णं गदाहस्तस्य संयुगे । गदां सर्व्वायसीं पार्थः शरैश्चिच्छेद सप्तधा ।
स गदां बहुधा दृष्ट्वा कृतां बाणैस्तरस्विना । संवृत्य विद्ययात्मानं योधयामास पाण्डवं । २५०००
अस्त्राणि तस्य दिव्यानि सम्प्रयुक्तानि सर्व्वशः । दिव्यैरस्त्रैस्तदा वीरः पर्य्यवारयदर्जुनः ।
स वार्य्यमाणैस्तैरस्त्रैरर्ज्जुनेन महात्मना । गन्धर्व्वराजो बलवान् माययाऽन्तर्हितस्तदा ।
अन्तर्हितं समालक्ष्य प्रहरन्तमथार्ज्जुनः । ताडयामास खचरैर्दिव्यास्त्रप्रतिमन्त्रितैः ।
अन्तर्धानवधञ्चास्य चक्रे क्रुद्धोऽर्जुनस्तदा । शब्दवेधं समाश्रित्य बहुरूपो धनञ्जयः ।
स बध्यमानस्तैरस्त्रैरर्ज्जुनेन महात्मना । ततोऽस्य दर्शयामास तदात्मानं प्रियः सखा । २५००५
चित्रसेनस्तथोवाच सखायं युधि विद्धि मां । चित्रसेनं समालक्ष्य सखायं युधि दुर्व्बलं ।
संजहारास्त्रमथ तत् प्रसृष्टं पाण्डवर्षभः । दृष्ट्वा तु पाण्डवाः सर्व्वे संहृतास्त्रं धनञ्जयं ।
संजहुः प्रद्रुतानश्वान् शरवेगान् धनूंषि च । चित्रसेनश्च भीमश्च सव्यसाची यमावपि ।
पृष्ट्वा कौशल्यमन्योऽन्यं रथेष्वेवावतस्थिरे ।
इति श्रीमहाभारते आरण्यपर्व्वणि घोषयात्रापर्व्वणि गन्धर्व्वपराभवे चतुश्चत्वारिंशदधिकद्विशतोऽध्यायः ॥ २४४ ॥
॥ वैशम्पायन उवाच ॥ ततोऽर्ज्जुनश्चित्रसेनं प्रहसन्निदमब्रवीत् । मध्ये गन्धर्व्वसैन्यानां महेष्वासो महाद्युतिः । २५०१०
किन्ते व्यवसितं वीर कौरवाणां विनिग्रहे । किमर्थञ्च सदारोऽयं निगृहीतः सुयोधनः ।
॥ चित्रसेन उवाच ॥ विदितोऽयमभिप्रायस्तत्रस्थेन दुरात्मनः । दुर्य्योधनस्य पापस्य कर्णस्य च धनञ्जय ।
वनस्थान् भवतो ज्ञात्वा क्लिश्यमानाननाथवत् । समस्थो विषमस्थांस्तान् द्रक्ष्यामीत्यनवस्थितान्
इमे च हसितुं प्राप्ता द्रौपदीञ्च यशस्विनीं । ज्ञात्वा चिकीर्षितञ्चैषां मामुवाच सुरेश्वरः ।
गच्छ दुर्य्योधनं बद्ध्वा सहामात्यमिहानय । धनञ्जयञ्च ते रक्ष्यः सह भ्रातृभिराहवे । २५०१५
स च प्रियसखा तुभ्यं शिष्यश्च तव पाण्डवः । वचनाद्देवराजस्य ततोऽस्मीहागतो द्रुतं ।
अयं दुरात्मा बद्धश्च गमिष्यामि सुरालयं । नेष्याम्येनं दुरात्मानं पाकशासनशासनात् ।
॥ अर्ज्जुन उवाच ॥ उत्सृज्यतां चित्रसेन भ्राताऽस्माकं सुयोधनः । धर्म्मराजस्य सन्देशान्मम चेदिच्छसि प्रियं ।
॥ चित्रसेन उवाच ॥ पापोऽयं नित्यसन्तुष्टो न विमोचणमर्हति । प्रलब्धा धर्म्मराजस्य कृष्णायाश्च धनञ्जय ।